

Uitspraaknr. 06.020

Datum:

30 maart 2006

Docent maakt onprettige opmerking en reageert nadat leerling daarover melding maakt bij de vertrouwenscommissie op een door de leerling als bedreigend ervaren wijze; klacht gedeeltelijk gegrond; voortgezet onderwijs.

De klacht

Een leerling klaagt erover dat haar docent naar aanleiding van haar melding dat ze 15 jaar zou worden heeft gezegd: “Het is dat ik niet jonger ben, anders had ik het wel geweten”, waarna er tussen hen een boze woordenwisseling ontstond. Hierna volgde de leerling zijn lessen met een zeer onprettig gevoel. Nadat zij erover bij de vertrouwenscommissie van de school had geklaagd, heeft de docent haar en haar klasgenote gezegd dat ze aan zijn gezin moesten denken voordat zij de klacht zouden voortzetten. De leerling heeft dit als bedreigend ervaren.

De visie van partijen

De leerling heeft over het voorval in eerste instantie thuis niets gemeld. Zij voelde zich onprettig tijdens de lessen van de docent, die naar haar glimlachte en haar knipoogjes gaf. Pas toen bleek dat een vriendin van de leerling, tevens klasgenote, ook onprettige ervaringen had met de docent en hierover had geklaagd bij de vertrouwenscommissie, begreep de leerling dat zij ook haar beklag kon doen. Dat heeft ze gedaan en die dag heeft de leerling ook haar ouders ingelicht.

De ouders kunnen zich op zich voorstellen dat de docent met zijn glimlachjes en knipogen niks bedoelde, maar een kind van vijftien kan het anders opvatten. Zij maken echter ernstig bezwaar tegen de opmerking van de docent dat zij hem iets betaald wilde zetten en haar vriendin heeft opgejut tot het indienen van een klacht. In de tijd gezien klopt het ook omdat eerst haar vriendin en daarna de leerling een klacht bij de vertrouwenscommissie heeft ingediend.

De leerling kwam drie dagen na het indienen van haar klacht bij de vertrouwenscommissie ontdaan thuis omdat de docent haar en haar vriendin op de gang staande had gehouden en hen zei dat ze vooral aan zijn gezin moesten denken voordat ze de klacht zouden voortzetten.

De docent stelt dat de leerling hem een foto van zichzelf had laten zien. Naar aanleiding van de foto vroeg de docent de leerling hoe oud ze nu precies was. Daarna merkte de docent op dat ze jonger is dan haar voorkomen. De leerling reageerde volgens de docent eerst met “Wat zeg je?” en daarna met “Ben ik te jong voor je?” De docent was aanvankelijk verbijsterd maar reageerde meteen daarop door te herhalen wat hij werkelijk gezegd had. De leerling bleef geloven wat ze volgens haar zelf gehoord had, waarna de docent zijn ongenoegen hierover duidelijk ten overstaan van de klas heeft geuit. De rest van de les ging alleen nog maar hierover. De docent was hier zeer ontzet over. Naderhand heeft de docent de leerling hierover

nog op de gang aangesproken en haar gezegd dat ze het bij het verkeerde eind had. De leerling ging daar niet tegen in, maar ze stond er heel afwerend bij en keek de docent nauwelijks aan.

De docent ontkent niet dat hij glimlacht en knipoogt naar de leerling maar geeft aan dat dit past bij zijn positieve instelling, verder niks betekent en zeker geen seksuele lading heeft. De leerling heeft niet meer glimlachjes en knipoogjes gehad dan andere leerlingen uit deze klas.

De docent heeft de leerling en haar vriendin gevraagd om over de aantijgingen in bijzijn van de vertrouwenscommissie te praten, aangezien hij dacht dat ze geen idee hadden welke gevolgen een aanklacht kan hebben voor een docent. Hij heeft hen niet gevraagd om de aanklachten in te trekken.

De docent vermoedt dat de leerling een klacht tegen hem heeft ingediend omdat zij zich voor schut gezet voelde door zijn -hierboven beschreven- felle reactie en hem dat betaald wilde zetten. De docent vermoedt dat de leerling haar vriendin heeft opgejut om ook een klacht in te dienen.

Overwegingen van de Commissie

(...) De Commissie ziet zich geconfronteerd met twee tegengestelde visies op de gebeurtenis. Nu de stelling van de leerling niet onderbouwd is met verklaringen van medeleerlingen die haar visie ondersteunen, acht de Commissie haar klacht op dit punt niet voldoende aannemelijk gemaakt en is dit klachtonderdeel ongegrond.

Dat geldt niet voor het tweede onderdeel van de door de leerling ingediende klacht. De docent heeft erkend dat hij na de klachtmelding de leerling en haar vriendin is tegengekomen en indringend met hen heeft gesproken over de door hen ingediende klacht. De Commissie acht dit onverstandig en ongewenst en kan begrijpen dat de leerlingen dit als intimiderend hebben ervaren, ook al heeft de docent het aanspreken van de leerling en haar vriendin mogelijk niet als zodanig bedoeld. Dit klachtonderdeel is gegrond.

De Commissie is overigens van oordeel dat het optreden van de docent weliswaar onprofessioneel is geweest, maar niet in die mate dat dit een schorsing rechtvaardigt. Hierbij heeft de Commissie mede overwogen dat is gebleken dat partijen over en weer bereid waren om met elkaar te praten, maar dat de schoolleiding dit niet nodig vond. De Commissie is van mening dat de schoolleiding een kans heeft laten liggen door geen invulling te geven aan de bemiddelende rol die zij had kunnen hebben. Tijdens een nader gesprek hadden partijen elkaar kunnen vertellen wat ze hebben ervaren en bedoeld, hetgeen zodanig deëscalerend had kunnen werken dat de schoolleiding misschien niet was overgegaan tot schorsing.

Het oordeel van de Commissie

De klacht is gegrond voor wat betreft het na de klachtmelding indringend aanspreken van de leerling.

Advies aan het schoolbestuur

De Commissie beveelt het schoolbestuur aan:

- de schorsing -voor het geval dat nog niet is gebeurd- te beëindigen, en die maatregelen te treffen die naar het oordeel van het schoolbestuur nodig zijn om de docent zijn werkzaamheden te laten hervatten;
- de docent naar aanleiding van de ten onrechte opgelegde schorsingsmaatregel te rehabiliteren;
- beleid te formuleren over de bemiddelende rol die de schoolleiding kan spelen bij geschillen tussen docenten en leerlingen.